

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tatiana Vieru
Luiza Gafton
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Popescu Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Vasile
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la
restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013, prin care a
fost respins recursul declarat de Popescu Vasile și admis recursul declarat de către
Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, casată decizia Curții
de Apel Chișinău din 5 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Orhei din 6 iulie 2009
și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

constată:

La 3 aprilie 2009 Popescu Vasile a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la
restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 36-P din 14 martie
2009 a fost concediat cu acordul Comitetului Sindical în baza art. 86 alin. (1) lit. k)
Codul muncii pentru lucrul nesatisfăcător la lucrările de punere în valoare a masei
lemnoase și celei de exploatare a parchetelor, deși, dânsul lucra la întreprindere o
perioadă mai mare de 30 ani și are studii superioare în domeniul respectiv.

A menționat că în ultimii cinci ani de trei ori a fost eliberat nelegitim din funcție
și de fiecare dată a fost restabilit în serviciu prin hotărârile instanțelor judecătorești.

A invocat că temei pentru emiterea ordinului cu privire la concedierea sa din
serviciu a servit actul din 31 ianuarie 2009, întocmit de reprezentanții Agenției pentru
Silvicultură „Moldsilva” în prezența șefului ocolului silvic și pădurarului cantonului
nr. 14 a ocolului silvic Susleni, conform căruia în cantonul nr. 14 s-au depistat tăiați
iliciti 8 copaci de specie frasin, strejar, cu un volum total al masei lemnoase de 8,77 m³

și în parcela 9, subparcela „k” 14 arbori cu volumul total de masă lemnoasă de 1,44 m³, 8 copaci tăiați sunt prăvăliți într-o râpă foarte adâncă, unde se află și până în prezent și nu sunt luați la balanța contabilității.

A susținut că a fost efectuat un nou control de către reprezentanții Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva”, în urma căruia a fost întocmit actul din 16 februarie 2009, în care s-a indicat că a fost controlat parchetul 71B din cantonul silvic nr. 14, unde s-au efectuat tăieri silvice în trimestrele IV 2008 și I 2009, concluzionând că tăierea a fost efectuată pe 1,9 ha cu 0,9 ha mai mult decât conform autorizației.

A solicitat anularea ordinului nr. 36-P din 14 martie 2009 prin care a fost concediat, restabilirea în funcția de maistru-pădurar, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 6 iulie 2009 acțiunea a fost admisă parțial.

S-a restabilit Popescu Vasile în funcția de maistru-pădurar la Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, ocolul silvic Susleni.

S-a anulat ordinul nr. 36-P, pct. 5 din 14 martie 2009 a Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în partea concedierii în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, ca fiind ilegal.

S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul lui Popescu Vasile salariul pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 5 588 de lei pentru perioada de 14 martie 2009 – 6 iulie 2009, suma de 80 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 1 000 de lei, cât și taxa de stat în folosul statului în mărime de 370 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 februarie 2012 a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, a fost modificată hotărârea Judecătorei Orhei din 6 iulie 2009 în partea încasării prejudiciului moral, prin micșorarea acestuia de la 80 000 de lei până la 10 000 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 5 iulie 2012 au fost admise recursurile declarate de către Popescu Vasile și Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 9 februarie 2012 și restituită pricina la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2012 a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, modificată hotărârea Judecătorei Orhei din 6 iulie 2009 prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la 80 000 de lei până la 1 500 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013 a fost respins recursul declarat de către Popescu Vasile și admis recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2012 și hotărârea Judecătorei Orhei din 6 iulie 2009 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 11 noiembrie 2013 Popescu Vasile a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013, solicitând admiterea

acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 2 aprilie 2014, cererea de revizuire depusă de către Popescu Vasile a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 14 martie 2016 Popescu Vasile a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 8 iunie 2016, cererea de revizuire depusă de către Popescu Vasile a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 26 februarie 2018 Popescu Vasile a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Ulterior la 14 martie 2018 Popescu Vasile a depus o cerere de completare a cererii de revizuire, în care a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, susținând că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior și anume date care denotă incorectitudinea concluziilor instanței de recurs referitor la faptul că ar fi delimitat greșit suprafața parchetului tăieturii de conservare.

Astfel, a menționat că după tăietură vizirul avea 3 - 5 m lățime, deoarece copacii au amplasarea de 3 - 5 m unul de celălalt, de unde rezultă că după tăiere, atunci când comisiile au petrecut ridicarea în plan pe Foia nr. 1 au fost – $579 \text{ m} \times 3 \text{ m} = 0,18 \text{ ha}$. Iar, pe schemă - $1,4001 \text{ ha} - 0,18 = 1,22 \text{ ha}$, fiind dovedit că pe materialele primare ale reclamantului era 1,20 ha suprafața. F. nr. 2 cu $S = 1,3914 \text{ ha} - 566,5 \text{ m} \times 3 \text{ m lățime} = 1,39 - 0,17 = 1,22 \text{ ha}$. F. nr. 3 cu $S = 1,48 \text{ ha} - 572,55 \text{ m} \times 3 \text{ m} = 1,48 - 0,17 = 1,3 \text{ ha}$.

A afirmat că suprafața a măsurat-o corect - 1,20 ha. Toate materialele primare fiind corect prezentate de către reclamant cu 1,20 ha, însă în continuare masivul s-a lărgit conform vizirului și configurațiilor complicate ale teritoriului.

A reiterat că din anul 2009 până în prezent s-au petrecut mai multe lucrări de îngrijire pe această parcelă 49B și toate cu $S = 1,0 \text{ ha}$, dar în realitate și de 1,2 ha.

A remarcat că F. nr. 4 = 1,0 ha, F. nr. 5 = 1,0 ha, F. nr.6 = 1,0 ha, F. nr. 7 = 1,0 ha, F. nr. 8 = 1,0 ha, F. nr. 9 = 1,0 ha. Toate lucrările și astăzi sunt cu 1,0 ha.

A relatat că din cele expuse rezultă că dânsul a delimitat chiar o suprafață mai mică decât avea dreptul, ceea ce atestă că era în drept să delimiteze o suprafață de până la 1,3 ha, adică era în drept să mai delimiteze încă 0,10 ha și că nu a comis încălcări ale normelor de tăiere a pădurii – circumstanță a pricinii, care în opinia sa este esențială, nu a fost cunoscută și nici nu a putut fi cunoscută instanței și lui până în prezent.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuentul Popescu Vasile, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, nu a prezentat nici o probă în susținerea cererii sale de revizuire.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Așadar, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii. Faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă cerere în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element indispensabil al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, mai mult că circumstanțele invocate, au constituit deja temei de revizuire înaintat de către Popescu Vasile în cererea de revizuire anterioară din 14 martie 2016, care prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 8 iunie 2016 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin urmare, aceste circumstanțe sunt temeiuri repetate, fapt ce contravine dispozițiilor art. 451 alin. (4) CPC, care direct statuează că nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că circumstanțele invocate de revizuent drept temei de revizuire, nu se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 CPC, mai mult ca atât argumentele invocate în cererea de revizuire se referă inclusiv și la fondul cauzei, care, la fel, nu se încadrează în temeiurile reglementate de acest articol.

Situația de fapt impune de a remarca la capitolul dat că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri sau încheieri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a încheierii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată prin prisma principiului securității raporturilor juridice.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că nu se admite depunerea repetată, în baza acelorași temeiuri, a cererii de revizuire, iar Popescu Vasile a depus cerere de revizuire în mod repetat cu aceleași temeiuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Popescu Vasile ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Popescu Vasile împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 4 septembrie 2013, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Vasile împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tatiana Vieru

Luiza Gafton

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva